

Vesnice roku 2023

**V PARDUBICKÉM
KRAJI**

PARDUBICKÝ KRAJ

VESNICE ROKU
V PROGRAMU OBNOVY VENKOVA

Vážení přátelé,

Pardubický kraj za dvacet tři let své existence rozkvetl do krásy. Je pro mne velkou radostí pozorovat, jak se mnohá místa proměnila doslova k nepoznání. Ještě více mne pak těší, že se nezměnila k lepšímu pouze infrastruktura ve městech, ale i mimo ně. Jsem přesvědčený, že když se daří městům a obcím, pak se daří celému našemu kraji.

Soutěž Vesnice roku osobně považuji jako dobrou příležitost pro načerpání inspirace, výměnu zkušeností a samozřejmě také za zdravé soutěžení. Kromě zkušeností a dobrých příkladů z praxe, které si mezi sebou mohou obce vyměnit, je dalším benefitem také finanční odměna. Pro letošní rok jsme v rámci Programu obnovy venkova 2023+ vyčlenili na soutěž Vesnice roku celkem tři miliony korun.

Na příkladu letošního vítěze, kterým se stala Suchá Lhota je vidět, že na velikosti obce opravdu nezáleží a nadchnout porotu mohou i ty nejmenší vesnice. Suchá Lhota je dokonce nejmenší přihlášenou obcí v rámci celé České republiky a pevně věřím, že uspěje i v celostátním měřítku. Usilovná práce vedení obce, ale i všech obyvatel je příkladná a zaslouží si odměnu. Přál bych si, aby každá obec v našem kraji byla tou nejkrásnější a život na venkově byl vizitkou spokojenosti všech obyvatel Pardubického kraje.

JUDr. Martin Netolický, Ph.D.

hejtman Pardubického kraje

Milí čtenáři, drazí sousedé,

zažít úspěch je zpravidla příjemná zkušenost. A jako takovou ji potřebujeme občas každý. Za pomyslnou oponou opravdového úspěchu bývá ovšem ukryta tvrdá práce a obrovské množství vynaložené energie. Úspěch se nedostaví ani bez zdravého sebevědomí a odvahy, které je vyvážené optimální dávkou pokory. Zkrátka chce to ten správný mix příznivých okolností.

Soutěž „Vesnice roku“ vnímám mimo jiné jako příležitost právě k představení úspěchů. Například úspěchů v podobě efektivních řešení, v podobě fungující spolkové činnosti či v podobě pozitivní energie dané obce. A to vše, nejenom ve dnech „zalitých sluncem“, ale i v okamžicích, kdy se „na obloze zatáhne“. Osobně si totiž velmi vážím všech, kteří se nebojí a dokáží se starat o naše obce a města. O místa, která nazýváme domovem. Kde máme kořeny pevně rostlé do půdy. Kde společně s námi žijí naše rodiny a kamarádi. A kde můžeme zažívat pocit jistoty i bezpečí spočívající v tom, že člověk někam skutečně patří. Zmíněnou jistotu je potřeba podporovat, citlivě pěstovat, hýčkat si ji a chránit.

Postarat se o domov. Ta věta zní sice jednoduše, ale její obsah je v podstatě nikdy nekončící příběh. Jeho naplnění vyžaduje obrovské nasazení i trpělivost. Za každou zkušenost je také potřeba poděkovat. Velké uznání, gratulace a poděkování proto patří nejenom oceněným obcím, v našem kraji v čele se Suchou Lhotou, ale i všem účastníkům.

Přeji Vám úspěšné dny, zdraví a neztrácejme hrdost spojenou s místy, kde žijeme. Vždyť vědomí toho, že máme domov, je štěstí.

Miroslav Krčil, DiS.

člen Rady Pardubického kraje
pro zemědělství, venkov a životní prostředí

Dámy a pánové, kolegové a kolegyně, milí soutěžící,

mám dojem, že letošní 27. ročník soutěže Vesnice roku 2023 je, pokud jde o krajská kola, prakticky ukončen. A protože my lidé rádi a často bilancujeme, pojďme si lehce shrnout, jak se letos dařilo soutěžícím v Pardubickém kraji. Předsedkyní krajské hodnotitelské komise byla (a stále ještě je) moje maličkost. Protože v loňském roce jezdil jako místopředseda bývalý pan starosta, byla pro mě tato zkušenost premiérou a derniérou zároveň. Jakkoli jsem byla na samém začátku této kapitoly velmi na rozpacích, nyní musím téměř se smutkem přiznat, že je mi líto, že se patrně jako hodnotitelka soutěže již nezúčastním. Jde totiž o zcela mimořádnou zkušenost.

V Pardubickém kraji se do soutěže přihlásilo 13 obcí, které naše komise navštívila během 4 dní, konkrétně v termínech 22., 26., 29. a 30. 5. 2023. Jednotlivé obce se ve 120 minutách snažily ukázat, co umí. Je až neuvěřitelné, co lidé dokážou. Viděli jsme dokonalou přehlídku lidské píle, statečnosti, vynalézavosti a nasazení (v případě zlaté Suché Lhoty bych se nebála hovořit až o „totálním nasazení“).

Ale co tyto všechny obce naprosto spojuje?

Jsou to vztahy mezi lidmi. Samozřejmě, soutěž Vesnice roku je o vybavenosti obcí, o úctě k venkovu a tradici, o respektu k přírodě a historii, o zlepšování podmínek pro život, rozvoji infrastruktury atd. Ovšem hybným motorem venkova jsou lidé; partáci, sousedé, kteří spolu nejen rádi pijí a baví se, ale také spolu rádi pracují a spoluutváří svou vesnici.

A ačkoli v tuto chvíli text tak trochu přetéká vzletnými slovy a patosem, musím zopakovat to, co už jsem slyšela od jiných a sama řekla mnohokrát. Na této soutěži je možná nejlepší to, že dokáže neuvěřitelně semknout a motivovat i jinak téměř pasivní jedince. Dokáže nás vytáhnout z našich brlohů a pohodlného stereotypu, donutit nás přemýšlet, komunikovat, poznávat se. Zaplnit zasedačky a sály hospod, zaměstnat všechny místní kutily i spolky. Dá nám společný cíl. A není to právě to, co lidé často žijící v izolaci své práce, povinností a displeje nejvíc potřebují?

Svůj poslední odstavec tedy věnuji tomu, abych poděkovala nejen obcím za to, že se nevzdávají a snaží se ze všech sil (a občas i navzdory všem) vytvořit z českého venkova příjemné místo pro život, ale také organizátorům soutěže, kteří otevírají tento prostor pro souboj, v němž je vlastně každý vítězem.

Mgr. Barbora Málková

předsedkyně krajské hodnotitelské komise,
starostka obce Lozice

Suchá Lhota

OKRES:
Svitavy

POČET OBYVATEL:
84

ROZLOHA:
218 ha

STAROSTA:
Lenka Drahošová

**Zlatá stuha
za vítězství
v krajském kole
soutěže Vesnice roku 2023**

Suchá Lhota je malebná vesnice, která má 84 obyvatel. Nacházející se v západním okraji okresu Svítavy a prakticky na samotném geografickém středu Pardubického kraje v nadmořské výšce 426 m n. m. na 218 ha. Vznik obce nelze určit zcela přesně, avšak první písemná zmínka o obci se váže k roku 1347, kdy se uvádí jako majetek biskupství litomyšlského.

Po osamostatnění roku 1903 prošla Suchá Lhota velkou proměnou. Prvním velkým počinem byla v roce 1929 stavba vodovodu a elektrifikace. V tomto roce byl také postaven vodojem, jehož stávající podoba tvoří dominantu vesnice. V blízkosti vodojemu se nachází vodní nádrž a hasičská zbrojnice. Centrum obce tvoří kaple sv. Anny s božími muky a pomníkem padlých hrdinů za 1. sv. války. Občané mohou využívat k různým společenským akcím kulturní areál, který se skládá z kulturní haly, bývalého pohostinství, tanečního parketu a vinárny. Na obecním úřadě je pro občany k dispozici obecní knihovna, mandl, stolní tenis a místnost určená pro trávení volného času. K modernizaci a dlouhodobému plánování nám slouží rozvojový plán, který vznikl z dotazníkového šetření od našich občanů.

Celé území obce je bohaté na přírodní dědictví. Každý kout je obklopen zelení. Máme zde tři parky, ovocný sad, pět ovocných alejí a rozsáhlé lesy. Při procházce obcí si můžete povšimnout udržovaných předzahrádek a zahrad. Nesmíme také zapomenout na památné lípy svobody, které byly vysazovány při významných událostech naší obce. Dlouholetou tradici má v naší obci sbor dobrovolných hasičů, který má v současné době 47 členů, což představuje téměř polovinu z celkového počtu obyvatel obce. Sbor se každoročně účastní okrskové soutěže, kde soutěží družstvo mužů i žen. Společně se tak podílí na bohatém společenském životě. V roce 2019 byl v obci obnoven

ZLATÁ STUHA

divadelní soubor, který nacvičil divadelní hru Tvrdé české palice od Františka Cimlera. V současné době soubor odehrál několik repríz v malebných obcích nejen našeho kraje. V naší malé obci to žije během celého roku. Díky občanům, kteří se snaží přiložit ruku k dílu, tak máme krásně upravenou obec, kde se všichni snaží udržovat okolí nejen svých obydlí. Obec má také bohatý kulturní život. Začátek roku patří Tříkrálové sbírce, pálíme čarodějnice, účastníme se Srazu Lhot a Lehot, pořádáme cyklovýlety nejen do okolí obce, účastníme se Her bez katastru, pořádáme volnočasové kurzy a přednášky, setkáváme se při turnaji v pexesu, provětráváme půdy a šatníky na Sucholhoteckém blešáku, společně se vydáváme uklízet Česko, dále připravujeme tradiční vánoční výstavu a trhy a poslední den v roce se scházíme u naší kapličky, kde si společně popřejeme s občany vše dobré do nového roku. K těmto tradičním akcím také sami občané připravili pár nových. Díky netradiční silvestrovské židličkované, kde 12 občanů získalo úkol na každý měsíc v roce. Tím pádem jsme se v roce 2022 mohli účastnit těchto akcí: novoroční výšlap, masopust, jarní výzdobu obecního úřadu, jarní úklid obce, stavění máje, soutěž o nejlepší koláč a guláš, letní kino, beach party, vinobraní, drakiádu, bramborákové hody a pečení perníčku. V letošním roce pokračujeme s novými silvestrovskými úkoly a díky tomu náš kulturní život bude ještě pestřejší. Kulturní život je pestrý a je určený pro všechny bez rozdílu věku.

Na závěr musíme vzpomenout na naše úspěchy v soutěži Vesnice roku, kterých jsme za těch pět let v soutěži dokázali. V roce 2022 jsme získali krajské, ale také celostátní prvenství Ceny naděje pro živý venkov za místní spolkový život v obci, kterou uděluje Sdružení místních samospráv ČR v rámci soutěže. Tento úspěch tak navazuje na zisk Bílé stuhy za činnost mládeže v roce 2018. I v letošním roce jsme přemýšleli, jak nadchnout komisi, aby poznala, že Suchá Lhota je krásné a rodinné místo k životu a podařilo se!

Městys Choltice

OKRES:
Pardubice

POČET OBYVATEL:
1 175

ROZLOHA:
988 ha

STAROSTA:
Tomáš Bolek

**Modrá stuha
za společenský život**

Městys **Choltice** leží v Pardubickém kraji, 15 km západně od Pardubic, 8 km jižně od Přelouče, v nadmořské výšce 242 m n. m. V Moravskoslezském kraji se nacházejí ještě jedny Choltice (patří pod Litultovice) a leží nedaleko Opavy. První písemná zmínka pochází z roku 1285.

Hlavní dominantou Choltic a centrem většiny kulturních a společenských akcí je barokní zámek Choltice, který je ve vlastnictví městyse Choltice. Ročně se v Cholticích koná na 30 kulturních nebo sportovních akcí, převážná část je věnována dětem a mládeži. Díky atraktivnímu zámeckému prostředí se ročně v Cholticích uskuteční na 35 svatebních obřadů.

MODRÁ STUHA

Pro využití volného času je v obci k dispozici koupaliště, víceúčelový sportovní areál, discgolfové hřiště, několik dětských hřišť a zámecká obora o rozloze 70 ha, která byla vyhlášena přírodní rezervací a evropsky významnou lokalitou.

Děti školou povinné mají v Cholticích k dispozici základní školu (cca 400 žáků) a rodiče malých dětí mohou také využít moderní mateřskou školu (75 míst).

Čtenářům slouží knihovna, která byla v roce 2020 zcela zrekonstruována. Disponuje 19 tis. svazky. Pořádá značné množství akcí a je střediskovou knihovnou pro dalších 6 obcí.

Uprostřed Choltic se nachází zdravotní středisko, ve kterém má ordinaci praktický lékař a rehabilitace. Je zde i lékárna U Romedia a kosmetický salón.

Pro seniory je zde domov s pečovatelskou službou se 17 byty a dům s 39 chráněnými byty.

Z další občanské vybavenosti je zde rovněž poštovní úřad, občané mohou využívat plynofikaci i veřejný vodovod. Městys má vlastní ČOV. Kousek za hranicí Choltic se nachází železniční zastávka Choltice. Choltice spojují s okolními obcemi tři autobusové linky.

Úřad městyse sídlí v historické budově bývalé měšťanské školy. Občané zde mohou využít také služeb matriky, stavebního úřadu a knihovny.

Choltice jsou od roku 2006 opět městys nebo také městečko a v současné době mají 22 pojmenovaných ulic.

Choltice jsou zajímavé nejen svojí historií, ale i přírodním prostředím, téměř kompletní občanskou vybaveností a bohatou nabídkou kulturních a sportovních akcí.

Prosetín

OKRES:
Chrudim

POČET OBYVATEL:
793

ROZLOHA:
532 ha

STAROSTA:
Michal Vychroň

**Bílá stuha
za činnost mládeže**

**Diplom za vizionářský
přístup k rozvoji obce**

Obec **Prosetín** s nadmořskou výškou 421 m n. m. se nachází v oblasti Českomoravské vrchoviny, 3 km jihozápadně od Skutče a 11 km severovýchodně od Hlinska. K Prosetínu jsou připojeny osady Malinné a Mokryšov. Obcí protéká Mrákotínský potok a krajem prochází železniční trať Pardubice – Havlíčkův Brod.

První zápis o obci, jakožto o dvou osadách Prasetín a Malý Prasetín, pochází ze zemských desek z roku 1445. Dle historických paralel, ale lze rok založení obce umístit již do období let 1350–1370. Prosetín byla chudá podhorská obec s těžkou jílovitou půdou plnou žulových balvanů. Lidé si svá živobytí doplňovali domácím tkalcovstvím, vyšivačstvím a zejména od 70. let 19. stol. prací v žulových lomech. Důležitou součástí obce se stal kamenoprůmysl. Vyráběli se zde především dlažební kostky, ale i krajínky, obruby, kvádry, lomové kameny a ručně tlučený štěrtek. Prosetínská žula našla využití nejen v mnoha městech České republiky (horní část Václavského náměstí v Praze), ale například také ve Vídni, Bělehradu či Bratislavě. V současné době je v provozu pouze zlomek lomů. Ostatní, ty zatopené, jsou oblíbeným místem odpočinku nejen pro místní ale i cizí návštěvníky.

V obci se nachází základní a mateřská škola, pošta, knihovna, kaple Nejsvětější Trojice, obchod se smíšeným zbožím, obchod s kojeneckým zbožím, bufet a fotbalové a multifunkční hřiště. Je zde také kompletní inženýrská infrastruktura – vodovod, plynovod, kanalizace s vlastní ČOV, veřejné osvětlení, bezdrátový rozhlas a internet.

BÍLÁ STUHA

Kulturní a společenský život v obci zajišťuje několik spolků a sdružení. SK Sokol Prosetín má šest aktivních fotbalových mužstev od přípravy po „muži A“, pořádají ples, pálení čarodějnic a další taneční zábavy a aktivity. ČHJ Prosetín se stará nejen o bezpečnost občanů, ale věnuje se i dětem – „hasičátkům“. Pořádají také největší akci roku „Odpoledne plné her, zábavy a adrenalinu“ a mnoho dalších. Prosetínský kamínek přivolává jaro vynášením Morany a každoročně pořádá příměstský tábor v parku za školou. Při základní škole funguje též Spolek rodičů a přátel školy, který organizuje letní tábor a karnevalový ples pro děti. O plná břicha se na různých akcích starají naši Gril Majstři. Aktivně se zapojují i ČHJ Mokryšov a SDH Malinné.

Červená Voda

OKRES:
Ústí nad Orlicí

POČET OBYVATEL:
2 927

ROZLOHA:
4 733 ha

STAROSTA:
Petr Mareš

Zelená stuha za péči o zeleň a životní prostředí

**Zlatá cihla v Programu obnovy venkova,
kategorie C – nové venkovské stavby –
za realizaci nové Křížové cesty
na Křížovou Horu**

Obec **Červená Voda** leží v údolí, které se nazývá Králická brázda, nejjižnější část většího celku Kladské kotliny, která se z velké části rozkládá v současném Polsku. Okraj brázdy na západě tvoří mohutná hradba Bukovohorské hornatiny, z níž vystupuje Suchý vrch (995 m) a Buková hora (958 m), na východní straně pak Křížová hora (739 m), Kamenáč (730 m) a Jeřáb (1 063 m). Podnebí Červené Vody, která leží v nadmořské výšce přibližně 530 m, je pod vlivem severozápadních větrů, které sem pronikají Kladskou kotlinou. Spolu s nadmořskou výškou mají vliv na chladnější a vlhčí ráz místního podnebí. Obec je svým umístěním na okraji Jeseníků a Orlických hor unikátní, neboť leží na rozvodí dvou moří. Tudy vedla dříve i zemská hranice mezi Moravou a Čechy. Od roku 1963 obec spadá pod Pardubický kraj. První zmínky o obci Červená Voda pocházejí již z roku 1481. Historie se tu píše německy, obec spadala pod území Sudet a i obyvatelstvo žijící v nedalekém Polsku bylo převážně německé. Znak obce v kombinaci barev zlatá a červená vychází z rodového erbu knížat z Lichtenštejna, k jejichž panství Červená Voda náležela více jak 200 let. Květ lnu představuje plodinu hojně v obci pěstovanou a symbolizuje dlouhou, bohatou a do dneška přetrvávající textilní tradici obce. Červená Voda je zemědělsko-průmyslová obec. Zemědělství je reprezentováno několika soukromými subjekty. Průmysl, dříve převážně textilní, měl v minulosti hlavní zásluhu na rozvoji obce. Ještě nedávno

ZELENÁ STUHA

tu působily tři textilní závody. Mezi hlavní zaměstnavatele v současné době patří Intercolor, a.s., Vysokozdvíhací vozíky s.r.o., Kartáčovny spol. s r.o., Autodoprava Stanislav Krobot s.r.o. Obec v minulosti patřila k problémovým regionům. Nezaměstnanost zde byla nejvyšší v republice. V posledních letech se region rapidně rozvíjí v oblasti turismu a cestovního ruchu. Ski resort Buková hora je jedním z nejmodernějších lyžařských areálů v zemi. Stejně tak i Dolní Morava, která je v blízké vzdálenosti. To vše pomohlo ke snížení nezaměstnanosti a rozvoji Červené Vody. Obec má vybudován veřejný vodovod, kanalizaci, plynofikaci a čistírku odpadních vod. Funguje zde obvodní, dětský a zubní lékař, v místní nemocnici jsou v provozu ambulance včetně laboratoře a rentgenového oddělení. V místě funguje záchranná služba. Pro seniory je v obci Domov Sv. Zdislavy s nádherným zázemím. V oblasti vzdělávání má obec k dispozici tři mateřské školy a jednu devítiletou základní školu. Velký důraz klade obec na rozvoj sportu. V obci je nová multifunkční sportovní hala, moderní tenisové kurty, multifunkční hřiště u základní školy, skatepark a několik fotbalových hřišť včetně hřiště s umělou trávou. Důležitá je také spolková činnost, která je v Červené Vodě opravdu rozmanitá. Působí zde klub veteránů, dobrovolní hasiči, skauti, pionýři, myslivci, klub maminek, klub čilých babiček, jezdecký klub, běžecký oddíl, tenisový klub, hokejový klub a volejbalový klub. Většina z nich se zapojuje i do komunitního a společenského života v obci. Mezi každoroční třídní akce patří hudební festival Putování za písničkou a tradiční Červenovodská pouť. Pro komunitní akce obec využívá sál SDH a nově zrekonstruované komunitní centrum. V letošním roce se v komunitním centru dokončuje multimediální expozice, kde budou k nalezení všechny dokumenty související s historií a vývojem Červené Vody.

Příluka

OKRES:
Svitavy

POČET OBYVATEL:
176

ROZLOHA:
381 ha

STAROSTA:
David Šimek

**Cena naděje
pro živý venkov –
za místní spolkový život
a občanskou společnost v obcích**

**Diplom za obnovu
a rozšiřování tradic obce**

**Zlatá cihla v Programu obnovy venkova,
kategorie B – obnova či rekonstrukce staveb
venkovské zástavby – za kompletní
rekonstrukci Příluckého domu (čp. 10)**

Obec **Příluka** leží na úpatí Českomoravské vysočiny v nadmořské výšce 460 až 498,5 m n. m., v malebném kraji, který se vyznačuje velmi bohatou historií a turistickou atraktivitou. Naše obec má tvar elipsy a je položena na dvou kopcích zvaný Teplý (proti jihovýchodu) a Zmrzlý (proti západu). Pod Teplým kopcem v údolí při silnici k Novým Hradům je část obce zvaná „Majestrát“. Teplý kopec uzavírají čtyři čísla zvaná „Malé Podhořany“. Ve střední části obce kolem rybníků je tzv. „Hlíňák“. V obci jsou také dva rybníky zvané „Horní rybník“ a „Dolní rybník“. První zmínky o obci pocházejí z r. 1391, kdy byla nazývána Prziluca.

Obec je vybavena vodovodem, telefonní sítí a mateřskou školou s prostornou zahradou, která byla v roce 2021 kompletně zrekonstruována a navštěvuje ji celkem 28 dětí i z okolních vesnic. V budově mateřské školy se nachází místní knihovna. Dále je v obci sportovní areál, kde se nachází fotbalové hřiště, víceúčelové hřiště, dětské a workoutové hřiště. Podnikatelské prostředí je zastoupeno několika soukromými firmami. Obec provozuje pohostinství, prodejnu smíšeného zboží a v letní sezóně

Mikroíčko s kioskem a se zmrzlinou. V roce 2021–2022 proběhla rekonstrukce budovy čp. 10, ze které se stal nový Přílucký dům, ve kterém se nově nachází obecní úřad, prodejna smíšeného zboží a velký sál se zázemím pro 150 lidí. Obec je od roku 2001 plynofikována.

Dominantou obce je kaple Panny Marie Karmelské pocházející z doby kolem roku 1800, v roce 2020 proběhla rekonstrukce příluckých oltářů, které jsou součástí kaple. Pro obec je charakteristická též veřejná zeleň, tvořená lipovou alejí a okrasným parkem s vyhlídkou.

O kulturní a společenský život se stará sbor dobrovolných hasičů, který se může prezentovat dobře vybavenou hasičskou zbrojnicí, dále také rybářský spolek v Příluce a hokejový tým HC Příluka. Bohatý společenský život, na kterém se účastní výše uvedené spolky a občané, má bohatý celoroční program (např. pálení čarodějnic, stavění a kácení máje, stanování s dětmi, pouťové slavnosti, letní kino, diskotéky, ukončení léta, zvěřinové hody, dětské rybářské závody, posezení pro dříve narozené, lampionový průvod, adventní slavnosti u příluckého betlému, fotbalové a tenisové turnaje, účast v městské hokejové lize v Litomyšli v ledním hokeji atd.).

Přes obec vedou dvě cykloturistické trasy napojené na blízké chráněné oblasti (Toulovcovy Maštale, přírodní park Údolí Krounky a Novohradky a chráněná přírodní památka Pivnice).

Leštinka

OKRES:
Chrudim

POČET OBYVATEL:
171

ROZLOHA:
160 ha

STAROSTA:
Luboš Kropáček

Diplom za podporu mladých hasičů

**Zlatá cihla v Programu obnovy venkova,
kategorie A – obnova či rekonstrukce
památkově chráněných objektů a památek
místního významu – za opravu staré
hasičské zbrojnice z roku 1928**

Východočeská obec **Leštinka** leží jihovýchodním směrem od Chrudimi v pahorkaté části Českomoravské vysočiny. V obci s katastrálním územím o rozloze 160 hektarů trvale žije 171 občanů.

Název obce, jak uvádí kronika psaná od roku 1839, nepochybně vznikl od řeky, „která od Žďárce se okolo vsi táhne a jméno Leštinka má“.

Leštinka se nachází mezi Skutčí a Vrbatovým Kostelcem. Dolní část obce se rozkládá v údolí rokliny podle pravého břehu potoka Žejbro (v minulosti nazývaným Leština), jenž je po většinu roku malým, či dokonce vyschlým, potůčkem. Ten se však v době dešťů nebo při jarním tání mění v dravou řeku, která dnes díky regulaci vodního toku již nepůsobí větší škody. Horní část obce je rozeseta po úbočí této rokliny.

Geologická stavba území je tvořena žulou a křídovými jílovcy, jež se v minulosti, ale i v současné době využívají k těžbě v místních lomech.

Za zhlédnutí stojí železný kříž s Kristem na horní návsi, který byl vztyčen v roce 1833. V průběhu let prošel řadou oprav, ta poslední proběhla v roce 2022. Ve staré hasičské zbrojnici je umístěn zvon z roku 1946, který nahradil původní, pocházející z roku 1832. Ten byl zabaven a roztaven ve 2. sv. válce. Původní hasičská zbrojnice z roku 1928

prošla také kompletní rekonstrukcí a v současné době je zde umístěna výstavka o historii obce a hasičská stříkačka z roku 1927.

Z přírodních úkazů stojí za zaznamenání mohutný dub letní s obvodem kmene 510 cm a výškou 31 m, který roste v zahradě starého mlýna na křižovatce Leštinka-Skutčíčko-Vrbatův Kostelec. V přilehlém lese zvaném „Dusavec“ je vytesána v pískovcovém bloku jeskyně „Drápka“. Leštinka byla v době bájí a pověstí úzce spojována s hradem Cejřov a jeho „černým“ loupeživým rytířem. I v pohádce se vyskytující „Princeznin palouček“ se údajně nacházel v krásném leštineckém údolí. Obec Leštinka je půvabnou vesničkou s přátelskými obyvateli a překrásným okolím, které stojí za to vidět.

Břehy

OKRES:
Pardubice

POČET OBYVATEL:
1 115

ROZLOHA:
1 132,2 ha

STAROSTA:
Pavel Jirava

**Vesnická knihovna
Pardubického kraje
roku 2023**

**Diplom za podporu
cestovního ruchu**

Obec **Břehy** leží v západní části okresu Pardubice 2 km severně od města Přelouče na pravém břehu řeky Labe ve výšce 211 m n. m. K obci patří bývalý panský revír Výrov, ležící na severu katastru směrem na Lázně Bohdaneč. O rozvoj obce se stará devítileté zastupitelstvo, v jehož čele je druhé volební období starosta ing. Pavel Jirava, Ph.D.

Břehy jsou známy již z 11. stol., mnohé archeologické nálezy však dokládají podstatně dávější souvislé osídlení území obce o současné rozloze 1 132,2 ha. První písemné zmínky jsou z roku 1073, kdy král Vratislav II. převedl Břehy do majetku Opatovického kláštera. V 15. stol. patřila obec po jistou dobu do majetku zemského správce a později krále Jiříka z Poděbrad a následně jeho syna knížete Jindřicha, který ji v roce 1491 prodal Vilému z Pernštejna. Břehy pak zůstaly součástí pardubického panství až do rozpadu Rakouska-Uherska.

O velký rozkvět celého našeho kraje se zasloužil Vilém z Pernštejna. Rybníční hospodářství na panství Pernštejnů zajišťovalo 70 % příjmů vrchnostenské pokladny. Opatovický kanál, dnes chráněná kulturní památka vytvořená za vlády Pernštejnů, napájel ve své době největší rybníční soustavu vybudovanou v českých zemích a dodnes přivádí vodu do Černého Nadýmače i dalších rybníků v okolí. Jeho vodu využíval již v 15. stol. mlýn na Výrově, dnes patřící obci. Ve zrekonstruované budově mlýna vzniklo zázemí pro sport a kulturu, je tu posilovna, sportovní sál, galerie,

zasedací sál, archiv knihovny i společenský sál. Obec zde provozuje také vodní elektrárnu s více než 100 let starou Franciovou turbínou. Součástí areálu je i bývalé obydlí (vila) mlynáře, kde bylo vybudováno 7 bytů a vila tak opět ožila. Škola i školka, kterým věnuje obec velkou pozornost, mají výborné vedení a pedagogické kolektivy, účastní se života v obci (např. vynášení Morany, pálení čarodějnic, Zahradní slavnosti, běhu kolem Buňkova, Dýňobraní, zpívání u vánočního stromu atd.) a dětem se v nich líbí. Aktuálně se připravuje přestavba podkroví ve školce a stavba venkovní badatelské dílny ve škole.

V posledních letech v obci přibýlo celkově udržitelné množství rodinných domů, bytů a tím i obyvatel. Dnes mají Břehy 1 115 obyvatel, kteří se podílí na bohatém spolkovém životě. V obci je 15 registrovaných spolků se zaměřením nejen na sport, ale i myslivost, kynologii, hudbu či kulturu. Mezi nejaktivnější spolky patří Tělocvičná jednota Sokol Břehy, sbor dobrovolných hasičů, Sport Břehy a Moped klub Břehy. Svou dlouholetou tradici mají akce pořádané těmito spolky, např. šachový turnaj Listopádí, celostátní setkání hasičských přípravků, soutěž ve vzpírání Silák Břehů nebo závody malých motocyklů Stadion cup. Jedním z center kultury a akcí pro děti i seniory se stala nově rekonstruovaná knihovna, která je v provozu každý den. Tady se konají čtenářské dílny, cestopisné přednášky, koncerty a další.

Obec také vlastní Autokemp Buňkov nacházející se na břehu stejnojmenného rybníka. Tento autokemp se stal v soutěži Kemp roku 2022 pátým nejlepším v republice a současně nejlepším kempem pro cyklisty v ČR. Nabízí i bezbariérové ubytování a občerstvení v restauraci přímo v kempu. Další restaurace se nachází mimo areál kempu u hlavní silnice směrem na Přelouč. V obci funguje i dobře zásobená prodejna se smíšeným zbožím.

V katastru obce jsou rozsáhlé lesy zvoucí ke zdravým procházkám a houbaření, jsou zde 4 chráněná území – Louky u Přelouče, Slavíkovy ostrovy, Kladrubské Polabí a rybník Černý Nadýmač. V obci se kříží čtyři cyklostezky, turisté mohou projít dvě naučné stezky i stezku pro vozičkáře.

Obec Břehy nabízí kvalitní a příznivé podmínky pro spokojený venkovský život.

Dobříkov

OKRES:
Ústí nad Orlicí

POČET OBYVATEL:
570

ROZLOHA:
853 ha

STAROSTKA:
Nikola Kajsrlíková

**Diplom
za vzorné
vedení kroniky**

Obec **Dobříkov** se nachází jižně pod mohutným pásmem lesů v okrese Ústí nad Orlicí. Leží 9 km severně od Vysokého Mýta v nadmořské výšce 266 m n. m. Území obce tvoří dvě katastrální území, Dobříkov a Rzy o celkové rozloze 853 ha. V současnosti zde žije 570 obyvatel. Obec je dobře přístupná vlakem i autobusem.

Dominantu Dobříkova tvoří dřevěný kostelík Všech Svatých dovezený v roce 1932 z Podkarpatské Rusi. Významné je i tvrziště, socha M. J. Husa, památník Dobříkovských z Malejova, škola, sportovní areál, hasičská zbrojnice a obecní úřad. Obec je kompletně plynofikována, má vlastní splaškovou kanalizaci včetně ČOV, vodovod, veřejné osvětlení, rozhlas a pokrytí vysokorychlostním internetem s optickou sítí.

Občanská vybavenost umožňuje bohatý společenský život, který je v obci velmi pestrý. Podílí se na něm kromě školy a obecního úřadu také místní organizace a spolky. Občané hojně využívají multifunkční hřiště i další sportovní hřiště s herními prvky pro děti. V obci se v průběhu roku koná velké množství kulturních akcí, například tradiční masopust, den rodiny, výstava hub, putování za světýlky, Brabenec (Branně bezpečnostní cvičení) a v závěru roku i zpívání u kostela, adventní akce s vystaveným betlémem ze sena a novoroční čočková polévka s ohňostrojem. Od roku 2002 má obec Dobříkov právo užívat obecní symboly v podobě znaku a vlajky. Několikrát ročně vydává kulturní zpravodaj Dobříkovské noviny.

V roce 2001 byl Dobříkov ve své kategorii oceněn Zlatým erbem za třetí místo v kategorii obec a objev roku v roce 2002. V soutěži Vesnice roku Pardubického kraje byl v roce 2002 a 2003 oceněna Bílou stuhou za činnost mládeže, v roce 2007 Modrou stuhou za společenský život a za zeleň v roce 2012. V roce 2022 obdržel Fulínovu cenu.

Koclířov

OKRES:
Svitavy

POČET OBYVATEL:
729

ROZLOHA:
1 728 ha

STAROSTA:
Jiří Tesař

**Diplom
za příkladné a promyšlené
zpracování biologického odpadu**

Prvním pojmenováním vesnice v roce 1347 byl Cunczendorf (Kuncova ves). Od roku 1412 se nazývala jako Kecendorf a patřila pod správu litomyšlského panství. V roce 1815 se již začal používat český název obce, nejprve však jako Kocléřov a až později **Koclířov**. Mezi lety 1850 až 1950 Koclířov (Ketzelsdorf) patřil k okresu Litomyšl, od roku 1950 k okresu Svítavy.

V současnosti se obec nachází v okrese Svítavy, v kraji Pardubickém, v oblasti Hřebečsko, východně od města Svítavy. Protáhla zástavba se táhne údolím řeky Třebovky. Katastr obce zasahuje na obě strany historické česko-moravské zemské hranice, přičemž k Moravě náleží jen les a zemědělské plochy na jihovýchodě a asi polovina osady Hřebče, která k obci také náleží. Tato moravská část obce původně náležela ke katastrálním územím Moravská Kamenná Horka a Boršov u Moravské Třebové, a ke Koclířovu byla připojena až k 1. lednu 1953. Nadmořská výška obce je 502 m n. m. Žije zde 729 obyvatel, z toho 19 na Hřebči. Celková rozloha katastru obce je 1 728 ha. Obec patří do správního obvodu obce s rozšířenou působností Svítavy. Obec je součástí Mikroregionu Svítavsko, Skupinového vodovodu Svítavy, Místní akční skupiny Svítava a Sdružení místních samospráv ČR.

Občané mají v obci k dispozici obchod se smíšeným zbožím, pohostinství, cukrárnu, základní a mateřskou školu, zdravotní středisko či poštu. Své služby zde nabízí několik společností. Velkou významnou roli v obci zastává zemědělská činnost, která má velkou zásluhu na tom, jak obec dobře vypadá.

Obec Koclířov má ve vlastnictví 55 bytů, které pronajímá, dále provozuje lesní hospodářskou činnost a od roku 2014 kompostárnu pro zpracování bioodpadu.

V roce 2016 obec vybudovala moderní víceúčelové hřiště, které je hojně využíváno místní mládeží. K trávení volných chvil slouží několik menších dětských hřišť umístěných

po obci a fotbalové hřiště, kde má své zázemí Sportovní klub FC Koclířov, z.s. Obec má také bohatý celoroční kulturní program. Na začátku roku obec pořádá ples, následuje ples pořádaný Sborem dobrovolných hasičů Koclířov. Další akcí je dětský maškarní karneval, stavění májky a pálení čarodějnic, dětský den, kácení májky a pivní slavnosti, koclířovský kotlík, tradiční koclířovská pouť, nohejbalový turnaj trojic, okresní výstava ovoce a zeleniny pořádaná ZO ČZS Koclířov, posezení s tancem a hudbou pro starší a dříve narozené, rozsvícení vánočního stromu a nakonec mikulášská besídka. Do všech těchto akcí se aktivně zapojují spolky obce jako např. Sportovní klub FC Koclířov, z.s., ZO ČZS Koclířov z.s., JK Milana Beneše z.s., SDH Koclířov.

Zajímavými památkami a zároveň významnými dominantami obce jsou kulturní památky kostel sv. Jakuba Většího a Filomény, kaple sv. Josefa, kamenná boží muka – rozcestník z roku 1698, barokní trojhranný hraniční kámen osazený na bývalé zemské hranici s vročením 1727 a buk lesní, který díky své výjimečnosti patří mezi chráněné památné stromy ČR (výška 26 m a obvod kmene 4,8 m). Bývalý klášter založený řádem redemptoristů s kostelem sv. Alfonse a Panny Marie Fatimské, je od roku 1995 sídlem Českomoravské Fatimy – Fatimského apoštolátu, který má zastoupení v Koclířově pro ČR. V roce 2022 nechal Fatimský apoštolát v ČR vystavět „Capelinhu pro region střední a východní Evropy“ kaple Zjevení.

Studnice

OKRES:
Chrudim

POČET OBYVATEL:
456

ROZLOHA:
1 571 ha

STAROSTA:
Ondřej Dopita

Koláčová cena

**Diplom za dlouhodobý
systematický rozvoj obce**

Obec **Studnice** je jedním z nejstarších sídlišť v celé oblasti Českomoravské vrchoviny. Studnický kopec byl již v 11. stol. strážním hradištěm v rámci ochranného řetězce kolem obchodní stezky spojující Čechy s Moravou. Obec leží v nadmořské výšce 624 m n. m. chráněna dvěma vrcholky kopců zvaných Hradiště a plochou přehradní nádrže Hamry. První písemná zpráva pochází z roku 1303 v souvislosti s rychtářským soudem v Hlinsku, ke kterému osada Studnice náležela. Roku 1350 byla ves přičleněna k litomyšlskému biskupství. Vyučování bylo v obci zavedeno roku 1787, samostatná školní budova vyrostla v roce 1861. Katolicky věřící občané Studnic vždy toužili po vlastním svatostánku, který se jim podařilo zrealizovat až v roce 1998. Zdrojem obživy zdejšího obyvatelstva bylo zemědělství, tkalcovství a tradiční venkovská řemesla. Studnice vznikala jako lesní lánová ves s drobnějšími chalupnickými usedlostmi a dodnes výrazným obecním placem. V tomto prostoru se dochovalo několik zajímavých objektů lidového stavitelství, především tři roubené chalupy s lomenicemi zdobenými mřížkováním, které jsou specifickým zdobným prvkem chalup Hlinecka. Kopce obklopující obec skýtají výjimečné pohledy na nedalekou Hamerskou přehradu a zdejší krajinu.

Zalíbené je nejmenší a nejkrásnější místní část obce Studnice. Nachází se zde 25 objektů nyní již především rekreačního využití. Počet trvale hlášených obyvatel je 16. V roce 1727 zde založil hrabě Štěpán Kinský, který sídlil na Rychmburku, panský ovčín. Nazval jej Libenský dvůr. Poloha byla vhodná, neboť rozsáhlé pastviny a dostatek vody vytvářely optimální podmínky pro chov hospodářských zvířat. V osadě se také hrálo ochotnické divadlo v místní hospodě. Malovaná opona znázorňující štěstí a hojnost se dochovala do dnešních dob. V 18. stol. byla na návsi postavena dřevěná zvonička. Zvonička byla v 30. letech 20. stol. nahrazena zděnou

kapličkou, která z důvodu války a komunismu nebyla vysvěcena a sloužila jako sběrna mléka. Počátkem 90. let 20. stol. prošla kaplička náročnou rekonstrukcí a 21. června 1991 byla zasvěcena sv. Antonínu Paduánskému. Každoročně okolo 13. června se zde koná široko daleko vyhlášená Počernovská pouť, kterou navštěvuje několik stovek poutníků. U příležitosti XXV. pouti v roce 2016 byl do kaple instalován nový zvon včetně elektropohonu, který každý den oznamuje poledne a klekání. Osadě Zalíbené se místně říká Počerný, podle mlýnu, který se od roku 1639 nacházel východně od osady, ale již na katastrálním území Košinov.

Košinov je malá vesnička nacházející se 3 km jižně od Studnic. Je zde evidováno 28 adres a 41 obyvatel. Košinov byl založen po roce 1720 biskupem Václavem Františkem Karlem, svobodným pánem z Košína, po něm byla také vesnice pojmenována. Po roce 1790 byl biskupský dvůr rozprodán a přicházejí sem familianti – dědiční nájemci. Následně ves patřila obci a školou pod obec Chlum. Tak tomu bylo až do roku 1920, kdy se obec osamostatnila. Na katastrálním území Košinov v minulosti probíhala rozsáhlá těžba rašeliny. Dva kilometry od vesnice se nachází rybník Malý Černý, který využívala rychlobruslakařka Martina Sáblíková k trénování. V roce 2009 se zde uskutečnilo mistrovství ČR v rychlobruslení. V obci se nachází dřevěná zvonička a kamenný kříž s nápisem „Člověče pomni na Spasitele svého L. P. 1888“. Počátkem 90. let 20. stol. si místní osadníci vybudovali svépomocí vodovod z nedaleké lesní tzv. Bezedné studny. Vodovod si dodnes sami provozují a udržují. Na Košinově je jediný objekt občanské vybavenosti, ve kterém dříve sídlila prodejna. Od roku 2015 probíhá jeho postupná rekonstrukce. V objektu se nachází zázemí Sboru dobrovolných hasičů Košinov a nově opravené společenské prostory pro setkávání košinovských osadníků při různých příležitostech a akcích.

Kunčina

OKRES:
Svitavy

POČET OBYVATEL:
1 389

ROZLOHA:
2 267 ha

STAROSTA:
Miroslav Kubín

**Vesnická
dobrota**

**Diplom za propojení
sportovních a kulturních činností**

Obec **Kunčina** leží nedaleko města Moravská Třebová, nachází se v okrese Svítavy v jihovýchodní části Pardubického kraje. Kunčina je členskou obcí Regionu Moravskotřebovska a Jevíčka.

Obec byla založena již ve 13. stol. německými kolonizátory a poprvé se o ní zmiňují listiny z období okolo roku 1270. Historicky se vedle sebe nacházela dvě samostatná sídla s názvem Kunčina s rozdílnými přídomky (Stará a Nová nebo Horní a Dolní Kunčina), od 17. stol. se Horní Kunčině říkalo Nová Ves. Po druhé světové válce došlo k odsunu původního obyvatelstva a Kunčina i Nová Ves byly nově osídleny česky a slovensky mluvícími obyvateli. V roce 1976 přestala být Nová Ves samostatnou obcí a došlo ke spojení Kunčiny a Nové Vsi.

V obci je možné navštívit kulturní památky. V Kunčině se nachází kostel sv. Jiří, před kterým se tyčí soubor barokních soch na balustrádě, který je obdobou morového sloupu a představuje významnou regionální památku. Památka byla původními německými obyvateli označována jako Čtrnáct pomocníků v nouzi, kteří symbolizovali ochranu lidského bytí před nemocemi, přírodními katastrofami, závisť a zlobou. Nedaleko balustrády se nalézá sousoší Kalvárie.

V Nové Vsi se nachází obecní kostel sv. Rocha, který pochází z roku 1857. V jeho okolí se nachází kamenné sousoší Kalvárie a socha sv. Rocha.

Katastrální území obce je protkáno Hřebečskými důlními stezkami, od roku 2010 se nad Novou Vsí tyčí rozhledna Strážný vrch v podobě důlní věže v nadmořské výšce 610 metrů nad mořem.

V Kunčině to žije! V obci se odehrává velmi bohatý společenský a kulturní život, který zajišťují mj. místní spolky – TJ Sokol, sbory dobrovolných hasičů, Myslivecké sdružení Česká hranice, Cyklistický klub Čerti Kunčina a Klub důchodců. Mezi tradiční obecní

akce patří Společenský ples SDH, vepřové hody, Kunčinská pouť, pálení čarodějnic se stavěním máje, kácení máje v areálu Pod Skalkou, Obecní slavnosti, kotlíkové guláše u myslivny, Loučení s létem, vinobraní, myslivecká zábava a Kunčinský advent. V roce 2022 byla dokončena dlouho plánovaná rekonstrukce Kulturního centra Kunčina, které je od prvních chvil od slavnostního otevření plnohodnotně využíváno. Obec v centru provozuje kino, konají se zde plesy, zábavy, karnevaly, talkshow, divadelní představení či koncerty různých žánrů.

Obec má kompletní občanskou vybavenost. V obci se nachází mateřská škola, základní škola, pošta, knihovna, prodejny potravin, palírna, dvě hasičské zbrojnice, kulturní centrum, víceúčelový sportovní areál u základní školy. Kunčina disponuje kompletní inženýrskou infrastrukturou.

Pustá Kamenice

OKRES:
Svitavy

POČET OBYVATEL:
320

ROZLOHA:
1 531 ha

STAROSTA:
Jaroslav Sklenář

**Diplom
za podporu venkovské
školy a školky**

Obec **Pustá Kamenice** se nachází v nejzápadnější části okresu Svítavy v mírně členitém terénu. Má rozsáhlé katastrální území o rozloze 1 531 ha, které je zařazeno do CHKO Žďárské vrchy. Katastrem obce probíhá hranice evropského rozvodí Labe-Dunaj. Pustá Kamenice se rozprostírá v údolí potoka zvaného Kamenická voda a kolem krajské silnice č. III/3548, která nad obcí končí. Tímto je svým způsobem specifická, protože není průjezdná. Pustá Kamenice je přístupná vlakem i autobusem. Nadmořská výška katastrů se pohybuje od 585 m n. m. v části zvané Pec, po 765 m n. m. na Spáleném kopci. V současnosti zde žije 320 obyvatel. V obci je základní a mateřská škola, kulturní dům, pošta a knihovna. Obec je kompletně plynofikována, má gravitační splaškovou kanalizaci včetně ČOV, vodovod v celé obci, nové veřejné osvětlení s LED svítidly, nový digitální bezdrátový rozhlas a je pokryta bezdrátovým internetem ze strany třech operátorů. Pro volnočasové aktivity je v Pusté Kamenici k dispozici dětské hřiště, sportovní hřiště s umělým povrchem, venkovní šachové hřiště a travnaté hřiště na malou kopanou, u kterého se nachází velké zastřešené volnočasové odpočívadlo. V horní části obce se nachází rybník, který využívají nejen místní rybáři. Kulturní, sportovní a společenský život v obci zajišťují místní spolky – tělovýchovná jednota, sbor dobrovolných hasičů a klub seniorek. Největší památkou obce je římskokatolický kostel sv. Anny vystavěný v roce 1680 za přispění Františka Antonína Berky z Dubé, pána Rychmburku. Půdorys kostela je miniaturní kopií chrámu sv. Petra v Římě. V roce 2011 byla Pustá Kamenice oceněna druhým místem v celostátní soutěži Obec přátelská rodině v kategorii do 500 obyvatel. V roce 2018 obec Pustá Kamenice v krajském kole soutěže VESNICE ROKU získala ZLATOU STUHU a má tak právo

užívat titul VESNICE PARDUBICKÉHO KRAJE ROKU 2018. V uvedené soutěži byla také v roce 2012 oceněna BÍLOU STUHOU – za činnost mládeže a v roce 2014 MODROU STUHOU – za společenský život. Od roku 2014 má obec Pustá Kamenice právo užívat obecní symboly v podobě znaku a vlajky.

Bořice

OKRES:
Chrudim

POČET OBYVATEL:
196

ROZLOHA:
319,3 ha

STAROSTA:
Radek Havlíček

Diplom za příkladné obnovení technické a veřejné infrastruktury obce

Obec **Bořice** se nachází v okrese Chrudim, kraj Pardubický. Obec leží v povodí řeky Novohradky v nadmořské výšce od 238 do 276 m n. m. a od roku 1910 ji tvoří dvě části, vlastní obec Bořice a osada Podbor.

První osídlení bylo potvrzeno archeologickými vykopávkami již z dob lužických ve 12. až 14. stol. př. n. l. Osídlení slovanské se datuje mezi 8. až 10. stol., archeologové zde objevili zbytky žárového pohřebiště. První písemné zmínky o osídlení obce se datují z 12. stol., a to zprávou z r. 1122 o poplužním dvoře. První zpráva o vlastních Bořicích pochází z roku 1382, kdy je připomínán vladyka Václav z Bořic a Mikulovic. Obecní znak a barvy vlajky jsou odvozeny z pečeti vladyky Šimona z Bořic z roku 1504. Historické záznamy jsou vedeny v místní kronice od začátku minulého století až do současnosti.

V již zmíněném r. 1910, kdy dochází ke sloučení Bořic a Podboru v jednu katastrální obec, je počítáno 81 domů a 469 obyvatel. V r. 1899 proťala obec Bořice železniční trať Holice – Chrudim s místní zastávkou. Veřejný rozhlas byl v obci zaveden v r. 1957.

V r. 1961 byla postavena budova dnešního obecního úřadu s hasičskou zbrojnicí. V r. 1965 získávají Bořice čestné označení vzorná obec. Veřejné osvětlení bylo rekonstruováno v r. 1973, plynofikace obce proběhla v r. 1998 a k vybudování splaškové kanalizace došlo v letech 2018 až 2021, kdy také došlo k výstavbě nového veřejného osvětlení a rozhlasu.

Naše obec má bohatou kulturní a spolkovou tradici. 18. května 1891 byl založen sbor dobrovolných hasičů. V r. 1920 byl zorganizován sportovní kroužek fotbalu, který se v r. 1924 transformoval na slavný Bořicko-Týnecký SK, který byl registrován jako první fotbalový klub v regionu. Přímým pokračovatelem Bořicko-Týneckého SK je dnešní TJ Sokol Bořice. Po druhé světové válce byl v obci založen svaz Českého červeného kříže, který se v posledních letech transformoval ve Svaz žen.

Obec je členem MAS Chrudimsko, pod jehož záštitou je prováděno další zvelebování obce i konání různých kulturních akcí, jako nedávné oslavy 640 let založení obce či 131 let založení SDH Bořice.

Pro občany obce je v obecním domě k dispozici knihovna, která úzce spolupracuje s knihovnou Chrudim. Dále je k dispozici multifunkční dům, ve kterém se nachází obchod, pohostinství a kulturní sál. Vedle budovy se nalézá také sportovní areál, který též využívá místní nohejbalový oddíl. Areál je volně přístupný pro spoluobčany a místní mládež. Obec spolupracuje i s podnikateli v obci, jako jsou internetový obchod eBerry.cz, zemědělská společnost Bratři Havlíčkové RIJ v.o.s. a dále s ostatními malými podnikateli.

PŘEHLED DRŽITELŮ ZLATÉ STUHY ZA VÍTĚZSTVÍ V KRAJSKÉM KOLE SOUTĚŽE VESNICE ROKU

2023	Suchá Lhota
2022	Biskupice (okres Svitavy)
2019	Lozice
2018	Pustá Kamenice
2017	Lukavice (okres Ústí nad Orlicí)
2016	Sebranice
2015	Vysočina
2014	Dříteč
2013	Dolní Újezd
2012	České Heřmanice
2011	Poříčí u Litomyšle
2010	Střemošice
2009	Jenišovice
2008	Osík
2007	Morašice (okres Svitavy)
2006	Lubná
2005	Borová
2004	Jaroměřice
2003	Trpín
2002	Horní Ředice
2001	Kameničky
2000	Sebranice
1998	Předhradí
1996	Býšť
1995	Petrovice

HODNOCENÍ KOMISE

HODNOCENÍ KOMISE

HODNOCENÍ KOMISE

Krajská hodnotitelská komise soutěže Vesnice roku 2023

Předsedkyně – **Barbora Málková**, starostka obce Lozice

(vítěz krajského kola soutěže 2019)

Místopředseda – **Dalibor Šebek**, starosta obce Biskupice – okres Svitavy

(vítěz krajského kola soutěže 2022)

Tajemník krajské komise – **Michal Koníček**, Ministerstvo pro místní rozvoj ČR

DALŠÍ ČLENOVÉ KOMISE

Věra Rálišová, Spolek pro obnovu venkova ČR

Josef Vodrážka, Sdružení místních samospráv ČR

Soňa Roškotová, Ministerstvo zemědělství ČR, Státní zemědělský intervenční fond

Alžběta Bílková, Ministerstvo kultury ČR, Národní památkový ústav

Jaroslav Vintera, Ministerstvo životního prostředí ČR, Společnost pro zahradní
a krajinářskou tvorbu, z.s.

Marcela Špačková, Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR

Evžen Vokál, Krajský úřad Pardubického kraje

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ

SMO
SVAZ MĚST A OBCÍ ČESKÉ REPUBLIKY

